

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii : Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihail Iliev împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Mihail Iliev, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 03 septembrie 2015, Mihail Iliev a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 03 august 2015 i-au fost aduse la cunoștință contra semnătură ordinele Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor nr.32-s din 27 iulie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - mustrare aspră, nr.33-s din 27 iulie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - destituirea din funcția publică și ordinul nr.834-p din 31 iulie 2015 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin destituire.

Ordinele respective le consideră ilegale și pasibile de anulare, deoarece contravin legii și procedurii stabilite la emiterea acestora.

Solicită reclamantul anularea ordinelor Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor aplicate în privința sa nr.32-s din 27 iulie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - mustrare aspră, nr.33-s din 27 iulie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - destituirea din funcția

publică și ordinul nr.834-p din 31 iulie 2015 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin destituire și încasarea tuturor cheltuielilor care le va suporta în procesul de judecată.

La 13 noiembrie 2015, Mihail Iliev a depus o cerere de concretizare și majorare a pretențiilor din acțiune, invocând că prin acțiunea înaintată la 02 septembrie 2015, a solicitat anularea ordinelor IFPS privind sancționarea disciplinară - muștrare aspră și destituirea din funcția publică și a ordinului cu privire la încetarea raporturilor de serviciu aplicate în privința sa la data de 27 și respectiv 31 iulie 2015.

Prezentarea ulterioară de către pîrît a unor acte suplimentare - actele comisiei de disciplină, certificatul de salariu pe anul 2015, a generat necesitatea concretizării și majorării pretențiilor din acțiune.

Astfel, indică că la 30 septembrie 2010, prin ordinul șefului IFPS nr.765-p, funcționarul public debutant Mihail Iliev, a fost confirmat în funcție de șef al IFS Căușeni, începînd cu 01 octombrie 2010.

Temeiul emiterii acestui ordin a servit calificativul de evaluare foarte bine obținut în perioada de probă.

Relațiile de muncă au continuat pînă în anul 2015 cînd șeful IFPS a dispus destituirea sa din funcția publică la 27 iulie 2015.

Menționează că pînă la această dată a fost calificat de către Serviciul resurse umane al IFPS drept un funcționar exemplar - deoarece rezultatele IFS Căușeni au situat instituția la capitolul randamentului de lucru printre primele în Republica Moldova.

Astfel, prin ordinul șefului IFPS din 07 aprilie 2015 s-a dispus efectuarea unui control vis-a-vis de executarea ordinelor, indicațiilor și scrisorilor IFPS în partea ce ține de administrare fiscală eficientă, conformarea voluntară a contribuabililor și organizarea activității IFS Căușeni.

În acest scop, la 08 aprilie 2015 a fost efectuată o vizită inopinată la IFS Căușeni unde reprezentanții IFPS delegați în teritoriu, au depistat că s-ar fi comis presupuse nereguli a activității de lucru de către reprezentant conducerii IFS Căușeni.

Rezultatele depistate au fost expediate Direcției Juridice a IFPS, care la 28 aprilie 2015 a emis o notă-raport și care a constituit temeiul sesizării Comisiei de disciplină a IFPS.

Ulterior la 30 aprilie 2015 în cadrul ședinței Comisiei de disciplină prin procesul verbal nr. 37 din aceeași dată, s-a stabilit necesitatea dispunerii efectuării unei anchete de serviciu de către un grup de 2 funcționari din cadrul Direcției Securitate Internă și Direcția Juridică a IFPS, pe cazul examinării activității defectuoase la IFS Căușeni în perioada 31 decembrie 2014 – 01 aprilie 2015.

Tot la 28 aprilie 2015 prin nota raport a Direcției Juridice a IFPS la fel a fost sesizată Comisia de disciplină, pe cazul petiției GȚ „Olaru Vasile”, unde s-au invocat pretențiile ilegalității comise de IFS Căușeni ale măsurilor de executare silită încă în anii 2013-2014.

La fel, la 30 aprilie 2015, prin procesul verbal nr. 36 al Comisiei de disciplină, s-a dispus efectuarea unei anchete de serviciu de către 2 funcționari fiscali ai Direcției securitate internă a IFPS.

Ambele rapoarte s-au finalizat la 14 și respectiv 15 mai 2015.

Ulterior, la 22 mai 2015 Comisia de disciplină din nou a fost convocată pentru examinarea pretinselor acțiuni ilegale ale lui Mihail Iliev pe cazul petiției GȚ „Olaru Vasile”, însă ședința a fost amânată pentru o altă dată din cauza imposibilității prezentării subiectului presupuselor abateri disciplinare, din motive de sănătate.

Totodată s-a dispus efectuarea unei anchete de serviciu suplimentare drept urmare a obiecțiilor înaintate de Mihail Iliev la 20 mai 2015 asupra raportului anchetei de serviciu din 15 mai 2015.

La 17 iunie 2015 ancheta de serviciu s-a finalizat printr-o notă raport semnată de șefii DSIA și DAS a IFPS, prin care au concluzionat ca obiecțiile lui Mihail Iliev sunt nefondate.

Mai apoi la 24 iunie 2015 prin procesul verbal nr. 54 al Comisiei de disciplină a IFPS s-a decis de a propune șefului IFPS de al atenționa pe Iliev Mihail, șeful Inspectoratului Fiscal Căușeni asupra necesității monitorizării eficiente a activității IFS Căușeni, nemijlocit asupra executării indicațiilor conducerii, fără adoptarea unei decizii de propunere a clasării cazului sau aplicării unei sancțiuni disciplinare.

Tot la 24 iunie 2015, prin procesul-verbal nr.55 al Comisiei de disciplină a IFPS s-a decis de a propune șefului IFPS de aplicare a sancțiunii disciplinare muștrare lui Iliev Mihail - șeful Inspectoratului Fiscal Căușeni și șefului adjunct al Direcției administrare fiscală, șef secție urmărirea plăților a IFS Căușeni, Igor Grosu, pentru încălcarea prevederilor referitoare la obligații, exprimată prin aplicarea sechestrului și înaintarea spre comercializare prin licitație a unuia din bunurile imobile - terenul cu destinație agricolă cu o suprafață și valoare mai mare și nu a unui cu valoare mai mică, încheierea contractului de vânzare - cumpărare la 22 aprilie 2014, peste 28 de zile după achitarea restanței propriu-zise.

Astfel procesele-verbale din 24 iunie 2015 au servit temei pentru emiterea ordinelor contestate.

Consideră reclamantul că, toate acțiunile procedurale descrise mai sus s-au desfășurat cu grave încălcări deoarece, prin scrisoarea din 22 septembrie 2015 adresată pîrîtului a solicitat să i se înmîneze un set de acte și anume: toate actele întocmite și examinate de Comisia de disciplină pe aceste cazuri, ordinul cu privire la componența și constituirea comisiei de disciplină, copiile actelor întocmite de IFS Căușeni pe cazul petiției GȚ „Olaru Vasile”.

Prin scrisoarea primită la 21 octombrie 2015, IFPS 1-a informat că cererea sa urmează să fie satisfăcută parțial deoarece materialele pe cazul petiției GȚ „Olaru Vasile” urmează să le ridice de la IFS Căușeni, iar ordinul cu privire la constituirea Comisiei de disciplină nu trebuie să îl privească, deoarece chipurile constituie activitatea internă a IFPS.

Cu cele menționate în scrisoarea de răspuns reclamantul nu este de acord deoarece, neprezentarea ordinului privind constituirea și componența comisiei de disciplină ar presupune unele dubii ce țin de legalitatea acțiunilor membrilor comisiei de disciplină, inclusiv ilegalitatea constituirii și activității acesteia, conform pct.pct.4 - 25 din Regulamentul Comisiei de disciplină, etc.

Totodată, consideră că faptul lipsei la materialele examinate de Comisia de disciplină a documentelor pe cazul GȚ „Olaru Vasile” dovedește că funcționarii implicați nici nu au dorit să intre în esența cazului respectiv, considerînd că sunt

suficiente doar careva explicații scrise de alți funcționari, fapt ce dovedește încă odată caracterul subiectiv al deciziilor adoptate, însă reieșind din faptul că prin art.24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, s-a stabilit o excepție de la regulile generale de judecare a pricinilor de contencios administrativ, conform căreia, în acțiunile privind anularea actului administrativ, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârîtului, ceea ce înseamnă că, neprezentarea de către pârît a probelor ce confirmă legalitatea actului emis constituie temei de anulare a acestuia. Neprezentarea materialelor solicitate pune la îndoială legalitatea actelor contestate, fapt ce denotă temeinicia pretențiilor înaintate.

Mai mult ca atât, pornind de la această idee, subliniază reclamantul că, potrivit borderoului actelor predate și din conținutul acestor acte, rezultă clar că pârîtul nu a prezentat intenționat toate actele examinate și întocmite de Comisia de disciplină cum ar fi ordinul șefului IFPS nr.296 din 07 aprilie 2015, notele informative din 28 aprilie 2015.

Raportul de verificare a IFS Căușeni cu probele colectate, procesul - verbal al comisiei de disciplină din 30 aprilie 2015, citații scrise adresate presupusului subiect al abaterii disciplinare.

Aceste acțiuni denotă cu certitudine faptul că pârîtul dorește să ascundă unele probe/documente în scopul neagravării situației în acest proces, de aceea conducându-se de prevederile art.24 din Legea contenciosului administrativ, reclamantul solicită instanței să ia în considerație faptul că neprezentarea probelor ce confirmă legalitatea actului emis constituie temei de anulare a acestora.

Referitor la încălcările procedurale comise de membrii comisiei de disciplină inclusiv funcționarii care au desfășurat ancheta de serviciu, comunică Mihail Iliev că, contrar pct. 31 din Regulamentul comisiei de disciplină - la materialele anexate la dosar lipsește sesizarea adresată Comisiei de disciplină sau conducătorului instituției respective.

Din materialele dosarului rezultă clar că Comisia de disciplină a examinat 2 cazuri de abatere disciplinară, așadar urmau a fi prezentate 2 sesizări ale comisiei de disciplină.

Consideră că nota raport a Direcției Asistență Juridică a IFPS nu poate substitui sesizarea adresată comisiei de disciplină deoarece pct.31 explică cu claritate cine pot fi subiecții de sesizare a Comisiei de disciplină și anume conducătorul autorității publice, conducătorul subdiviziunii structurale în care activează funcționarul. În acest sens din angajații autorității publice, pot sesiza Comisia doar conducătorul autorității publice și conducătorul subdiviziunii structurale în care activează funcționarul, respectiv în speța dată doar șeful IFPS era în drept de a sesiza Comisia de disciplină în modul stabilit de pct.34 al Regulamentului.

Mai comunică că, lipsa sesizării Comisiei de disciplină atrage după sine clasarea cauzei, conform pct.36 alin.(3) lit.a) din Regulamentul Comisiei de disciplină.

Un alt aspect îl constituie incorectitudinea desfășurării anchetei de serviciu conform pct.38 din Regulamentul Comisiei de disciplină.

Astfel, lipsa sesizării scrise de către una din persoanele stabilite la pct. 31 al Regulamentului din start a dat temei de încălcare a procedurii de examinare a anchetei de serviciu în ordinea stabilită de lege.

Mai mult ca atât, la materialele raportului privind ancheta de serviciu lipsește careva mențiuni privind audierea cel puțin a funcționarului public a cărui faptă constituie obiectul sesizării, sau un proces verbal semnat de doi funcționari fiscali, din care unul este membru al Comisiei de disciplină pct. 38/1, care să ateste refuzul subiectului abaterii disciplinare de a fi audiat.

La fel, lipsește un proces-verbal care să ateste desfășurarea propriu-zisă a anchetei de serviciu ceea ce conduce la ideea că aceasta nici nu s-a desfășurat, iar funcționarii împuterniciți cu dreptul desfășurării acestui act procedural s-au limitat doar la îndeplinirea raportului privind ancheta de serviciu.

Nici acest raport nu corespunde condițiilor clar-stabilite de pct.39 al Regulamentului cu privire la Comisia de disciplină.

Contrar normelor stabilite de legiuitor - raportul privind ancheta de serviciu din 14 și 15 mai 2015 nu menționează numărul și data de înregistrare a sesizării - perioada în care s-a desfășurat ancheta de serviciu, numele, prenumele funcția și datele de contact ale persoanei care a sesizat fapta precum și a persoanelor audiate, lipsește expunerea obiectivă a circumstanțelor cazului - propunerea privind sancțiunea disciplinară aplicabilă sau clasarea cauzei. În opinia reclamantului, raportul privind ancheta de serviciu din 14 mai 2015, se rezumă în mare parte la descrierea constatărilor din Raportul de verificare a activității IFS pe raionul Căușeni și nu s-a axat pe marginea acumulării tuturor probelor necesare unui studiu obiectiv și imparțial.

Anume prezentarea nemijlocită a datelor din raportul de control din 08 aprilie 2015 dovedește subiectivitatea și netemeinicia concluziilor propuse, spre exemplu faptele constituie abatere disciplinară, dar soluția să fie adoptată de Comisia de disciplină. Consideră că situația calității raportului privind ancheta de serviciu s-a datorat în mare parte faptului că aceasta nici nu s-a desfășurat de facto.

Aceasta se confirmă și prin aceea că la raportul menționat nu sunt anexate, contrar pct. 38 alin. 4 din Regulament, nici unul din actele la care fac referință funcționarii responsabili, cum ar fi scrisorile, indicațiile, ordinele, sesizările, fișele de post etc, de care se presupune că vinovații nu au ținut cont în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Mai menționează că, și raportul din 15 mai 2015 privitor la ancheta de serviciu desfășurată de angajații DSIA a IFPS este în mare parte asemănătoare.

Angajații împuterniciți cu dreptul desfășurării anchetei de serviciu ai DSIA nu au anexat la materialele raportului probe convingătoare că debitorul GȚ „Olaru Vasile” deținea bunuri de o valoare mai mică, respectiv învinuirea adusă poartă mai mult un caracter declarativ și vădit nefondat.

Totodată nu au fost făcute niște concluzii obiective ce rezultă din declarațiile sale și Igor Grosu raportate la informația din nota informativă din 28 aprilie 2015.

La fel raportul din 15 mai 2015 ca și cel din 14 mai 2015 nu propune Comisiei administrative careva sancțiuni disciplinare prin urmare nu l-a considerat ca subiect al abaterii disciplinare, spre deosebire de propunerea făcută, pentru Igor Grosu.

Și la acest raport lipsește un proces verbal privind desfășurarea anchetei de serviciu, durata acesteia, cât și careva probe sau explicații ale persoanelor vizate sau a reprezentantului GȚ „Olaru Vasile”.

Mai mult ca atât, la raport lipsesc copiile actelor ce atestă desfășurarea procedurii de executare silită, care ar demonstra într-o măsură mai mare sau mai mică (ne)vinovăția persoanelor vizate.

O situație asemănătoare o constituie și nota raport din 17 iunie 2015 semnată de șefii DAS și DSIA a IFPS, care ar constitui în sine un raport suplimentar al anchetei de serviciu pe cazul petiției GȚ „Olaru Vasile” și după rostul ei urma să corecteze potențialele greșeli comise la primul raport al anchetei de serviciu, însă aceasta din contra este una cu un conținut extrem de subiectiv și contravine pct.38-39 al Regulamentului Comisiei de disciplină, nu conține nici un argument al învinuirii și apărării pus în dezbatere și apreciat în mod obiectiv. Mai subliniază faptul că nota raport din 17 iunie 2015 a fost întocmită contrar termenelor stabilite în pct. 37 al Regulamentului.

Examinînd informația prezentată în procesul verbal nr.nr.54 și 55 din 24 iunie 2015, reclamantul consideră că și acesta este întocmit contrar pct. 36 al Regulamentului, nu s-a constatat necesitatea clasării cauzei conform alin. 3 lit. a) și c) pentru ambele cazuri de abatere disciplinară. La fel nu a constatat necesitatea clasării cauzei conform alin. 3 lit. b) pe cazul petiției GȚ „Olaru Vasile”.

Datorită faptului că reclamantul s-a expus mai sus despre lipsa sesizării și consecințele de clasarea a cazului pe acest motiv descrie în continuare motivele pentru care Comisia era obligată să claseze cauza pe motivul expirării termenului specificat la pct. 67 din Regulamentul Comisiei de disciplină, care de fapt 1-a expus și în explicațiile date Comisiei în repetate rînduri.

Potrivit art. 59 din Legea cu privire la statutul funcționarului public, cît și pct. 67 al Regulamentului Comisiei de disciplină, sancțiunea disciplinară se aplică în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii abaterii, iar potrivit procesului verbal nr. 55 din 24 iunie 2015 s-a constatat că acțiunile de executare silită s-au finalizat la 22 aprilie 2014. adică peste o perioadă mai mare de 12 luni s-au constatat ca fiind presupuse abateri disciplinare.

Astfel, în temeiul acestei Legi, Comisia urma să examineze minuțios situația creată și să decidă clasarea cauzei pe motivul expirării termenului de prescripție.

Lipsa la materialele dosarului a dovezii de citare în termen legal și informarea în modul stabilit de pct. 42-45 al Regulamentului, cu raportul anchetei de serviciu confirmă caracterul formal și lipsit de sens al activității Comisiei de disciplină.

Lipsa acestor probe denotă cu certitudine că dînsul nu a avut parte de o cercetare prealabilă și o audiere echitabilă după cum o cer prevederile imperative ale art.59 din Legea cu privire la statutul funcționarului public, respectiv ordinele de sancționare disciplinare la fel nu au un temei juridic fondat. Această afirmație se mai confirmă și prin lipsa unei analize, descrise în procesul verbal al ședinței Comisiei din 24 iunie 2015 nr.54. 55, a probelor invocate în timpul audierii grupului de lucru, a funcționarului cercetat precum și a celor descrise în explicația scrisă a funcționarului public cercetat contrar pct. 48-51 din Regulament.

La fel, Comisia nu a ținut cont de prevederile pct. 52, 53, 55 al Regulamentului, și anume în procesele sale verbale nu a adus o propunere clară privind sancționarea sau clasarea cauzei, nu a ținut cont că toate dubiile create în urma acuzațiilor declarative urmează să fie interpretate în favoarea funcționarului public cercetat, și nici nu a încercat să se expună asupra cauzelor care au

determinat săvârșirea abaterii disciplinare, împrejurărilor în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție, gravitatea și consecințele abaterii disciplinare, conduita funcționarului public și existența unor antecedente disciplinare, care nu au fost stinse în condițiile legii.

La capitolul ilegalității ordinelor contestate indică reclamantul că, ordinele de sancționare disciplinară contravin pct. 65 al Regulamentului și nu menționează expres termenul de sancționare disciplinară de 30 de zile de la data aducerii la cunoștință.

Mai mult ca atât, ordinele menționate cât și procesele verbale ale Comisiilor de disciplină nu descriu prin care acțiune a încălcat careva prevederi ale legii și prin ce sa manifestat această încălcare. La fel, nu descriu care obligație, conflict de interese sau restricție a încălcat.

Datorită faptului că Legea privind conflictul de interese a fost modificată în anul 2011, aplicarea art.57 lit.j) din Legea privind statutul funcționarului public, încălcarea prevederilor referitoare la obligații, conflict de interese și restricții, este compatibilă de atunci doar unei situații stabilite la alin. 2 art. 251 Legea privind conflictul de interese, și anume în cazul încălcării modului de evaluare, evidență, păstrare, utilizare sau răscumpărare a cadourilor - situație care nu este relevantă speței în cauză.

Toate cele trei ordine contestate au fost emise în perioada aflării sale în concediu medical, fapt confirmat prin buletinele de boală din dosar ceea ce contravine vădit alin.2 al art.64 din Legea cu privire la statutul funcționarului public.

La fel la individualizarea sancțiunii disciplinare nu s-a ținut cont de cauzele și gravitatea presupusei abateri disciplinare, de circumstanțele în care acestea au fost săvârșite, de comportamentul funcționarului public în timpul serviciului.

Mai mult ca atât, destul de suspicioasă este necesitatea examinării în cadrul unor Comisii separate faptele considerate abateri disciplinare depistate chipurile în aceeași perioadă, fapt ce îl determină pe reclamant să creadă că această situație s-a creat intenționat pentru a crea iluzia unor abateri disciplinare repetate care necesită imperios și urgent aplicarea sancțiunii privind destituirea din funcția publică.

Astfel, reieșind din faptele că ordinele contestate sunt ilegale, angajatorul urmează a-l restabili pe reclamant la locul de muncă cu achitarea integrală a prejudiciului cauzat, inclusiv salariul mediu pe aceasta perioada 04 august 2015-04 noiembrie 2015 în mărime de 35 598,85 lei calculat după următoarea formulă: 83 064,49 lei salariul total calculat pentru anul 2015x7 luni (01.01.2015 - 04.08.2015) = 11 866, 28 lei salariul mediu lunar pentru anul 2015, 11 866,28 lei salariul mediu lunar 2015x3 luni (04.08.2015 - 04.11.2015) 35 598,85 lei.

Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în compensarea și a prejudiciului moral cauzat salariatului. În conformitate cu art. 1422 Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral, suferințe psihice sau fizice, prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Potrivit art. 25 alin.(4) din Legea contenciosului administrativ, mărimea prejudiciului moral se stabilește de instanța de contencios administrativ,

independent de prejudiciul material, în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, de gradul de vinovăție a pîrîtului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, luîndu-se în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. În cazul reclamantului Mihail Iliev, acțiunile conducerii IFPS i-au creat suferințe psihice destul de mari, deoarece a fost nevoit să îndure insultele și minciunile care i se spuneau în fiecare zi pe parcursul a unei perioade de aproape jumătate de an.

Astfel, în calitatea sa de șef al IFS Căușeni, care a condus instituția printre primele în Republică aproape 5 ani de zile la nivelul randamentului de lucru, a răbdat cu greu caracteristica de persoană neglijentă în activitatea de serviciu abordată de organele de conducere a IFPS.

Din considerentul că în final decizia privind stabilirea cuantumului prejudiciului moral suportat ține de competența instanței de judecată solicită reclamantul, ca la adoptarea hotărîrii să se țină cont de părerea sa, că valoarea prejudiciului moral îl apreciază echitabil în mărimea a 3 salarii medii pe anul 2015 în suma de 35 598,85 lei.

Mai menționează că, un alt aspect al acțiunilor ilegale ale angajatorului, care i-au cauzat un prejudiciu moral considerabil îl constituie și ilegalitatea prevederilor pct.4 din ordinele de sancționare disciplinară.

Această acțiune a angajatorului chiar și în cazul stabilirii unei eventuale veridicități a abaterilor disciplinare contravine principiului asigurării protecției datelor personale ale persoanei inclusiv a salariatului.

Comunicarea intenționată a informației cu caracter personal tuturor angajaților IFPS cu privire la sancționarea disciplinară pentru niște fapte, care nu le-a comis de fapt, a agravat situația mai ales în partea ce ține de cauzarea prejudiciilor morale fapt ce îl determină să solicite instanței de judecată de a obliga pîrîtul să-i compenseze prejudiciul moral cauzat prin informarea despre hotărîrea judecătorească în cazul admiterii acțiunii și compensarea sumei din contul angajatorului în mărime de 5 000 lei drept prejudiciu moral cauzat pentru expunerea ilegală a informațiilor cu caracter personal, în sensul celor expuse.

Prin urmare, solicită Mihail Iliev, anularea ordinelor Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor nr. 32-s din 27 iulie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - mustrare aspră, nr.33-s din 27 iulie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - destituirea din funcția publică și ordinul nr.834-p din 31 iulie 2015 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin destituire - ca fiind emise cu încălcarea prevederilor legii și procedurii stabilite; obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor să îl restabilească în funcția publică deținută de Șef al IFS Căușeni - cu executarea imediată a hotărîrii; încasarea salariului din contul pîrîtului Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor în beneficiul reclamantului Iliev Mihail în mărime de 35 598,85 lei, calculat începînd cu data eliberării din funcție 04 august 2015 pînă la 04 noiembrie 2015: încasarea din contul pîrîtului IFPS în beneficiul reclamantului Iliev Mihail a prejudiciului moral cauzat în mărime de 3 salarii medii pe anul 2015 în suma de 35 598,85 lei, drept compensare pentru lipsirea ilegală de posibilitatea de a munci; obligarea IFPS să aducă la cunoștința angajaților IFPS și IFS Teritoriale - hotărîrea instanței de judecată în cazul admiterii acțiunii și încasarea din contul pîrîtului IFPS în

beneficiul reclamantului Iliev Mihail a prejudiciului moral cauzat în mărime de 5000 lei drept compensare pentru răspîndirea intenționată a informațiilor cu caracter personal și încălcarea onoarei și reputației profesionale, pct. 4 al ordinelor de sancționare disciplinară.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 28 decembrie 2015, acțiunea lui Mihail Iliev a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Împotriva hotărîrii menționate, la data de 31 decembrie 2015 Mihail Iliev a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii contestate și emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016 a fost admis apelul declarat de către Mihail Iliev, casată integral hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre de admitere parțială a acțiunii. Au fost anulate ordinele Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, nr.32-s din 27 iulie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare „mustrare aspră”, nr.33-s din 27 iulie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare „destituirea din funcția publică” și nr.834-p din 31 iulie 2015 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin destituire, în privința lui Mihail Iliev.

A fost restabilit Mihail Iliev în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat Căușeni.

A fost încasat de la Inspectoratului Fiscal Principal de Stat în beneficiul lui Mihail Iliev salariul pentru absentă forțată de la serviciu în perioada 04 august 2015 pînă la 04 iunie 2016 în sumă de 118 662,90 lei. În rest, pretențiile lui Iliev Mihail împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat se resping ca neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a bazat concluzia pe prevederile art. 86 alin. (1) și (2) Codul muncii și art. 64 alin. (2) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și a reținut că ordinele Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lîngă Ministerul Finanțelor nr.32-s din 27 iulie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - mustrare aspră, nr.33-s din 27 iulie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - destituirea din funcția publică și nr.834-p din 31 iulie 2015 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin destituire, sunt ilegale anulîndu-le cu restabilirea acestuia în funcția deținută și încasarea salariului pentru absentă forțată de la lucru, deoarece la momentul emiterii acestora apelantul-reclamant se afla în concediu medical.

În ceea ce privește pretenția reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral, instanța de apel în temeiul art.16 alin. (8), 1422 și 1423 Codul civil a respins-o ca fiind neîntemeiată, nefiind prezentate de către apelant careva probe pertinente și concludente în ceea ce privește impactul social asupra sa în legătură cu încetarea relațiilor de muncă cu Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

La 20 iulie 2016, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

Recurentul, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel emisă în cauza dată, deoarece este emisă cu interpretarea eronată a prevederilor Codului fiscal și legislației muncii, nu au fost apreciate probele administrate de IFPS, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică acțiunile întreprinse de organul fiscal.

Consideră că argumentele instanței de apel precum că toate cele trei ordine contestate au fost emise în perioada aflării lui Mihail Iliev în concediu medical contravin situației de drept și de fapt.

La 12 septembrie 2016, Mihail Iliev a depus referință prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ consideră că recursul este declarat în termen, deoarece decizia instanței de apel a fost recepționată de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat la 01 iulie 2016, iar la 20 iulie 2016 ultimul a declarat recurs.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Argumentele invocate în recurs precum că, atît decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe contravine normelor de drept material și că nu au fost pe deplin constatate și elucidate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, nu pot fi reținute, deoarece în speță, ambele instanțe de judecată au stabilit just circumstanțele pricinii, precum și au aplicat elocvent normele juridice, ce guvernează raportul juridic litigios.

În consecință, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept

procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru